

Ifølge Indberetning fra Arbejds- og Forligsnævnet anslaaes de herved indvundne Sagsomkostninger for indeværende Finansaar at ville beløbe sig til ca. 12 000 Kr., hvilket Beløb herved søges bevilget.

Til 58. Ekspeditionsgebyrer for Udfærdigelse af Indførselsbevillinger anslaaes for Tiden fra 1. April 1941 til Finansaarets Udløb at ville andrage 3 200 000 Kr.

Til 59. De paa denne Konto indgaaende Afgifter for Registrering af danske Rederiers Skorstensmærker og Kontorflag skønnes i Finansaaret 1941—42 at ville andrage ca. 8000 Kr.

Til 60. Til den paagældende Bortlodning afsattes ialt 64 995 Stykker Lodsedler à 1 Kr., af hvilke 15 000 Stykker var blevet fritaget for Stempelafgift i Henhold til Stempelovens § 107. Stempelafgiften for Bortlodningen androg herefter 14 998 Kr. 50 Ø., som senere er søgt eftergivet.

Da der ikke i Stempeloven er Hjemmel til bevillingsmæssig Fritagelse for Stempelafgift af den afholdte Bortlodning udover den alt givne for 15 000 Lodsedler, og da det under de nuværende særlige Forhold, hvor Havens Entreindtægt har svigtet samtidig med, at Udgifterne er steget meget betydeligt, maa findes ønskeligt, at Bortlodningen i dens Helhed fritages for Stempelafgift, foreslaas det, at der gives Finansministeren Bemyndigelse til at tilstaa fuldstændig Stempelfrihed for den ommeldte Bortlodning.

Til 61 og 62. Med Henvisning til Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1940—41, jfr. Anmærkning til nævnte Lov, Rigsdagstidende s. A., Tillæg A., Sp. 3907—8, hvorved Finansministeren blev bemyndiget til at tilstaa Toldfrihed for en saa stor Mængde af den af Flensborg Kraftværk inden for en Regnskabsperiode leverede Elektricitet, som modsvarer, hvad der i samme Regnskabsperiode er udført her fra Landet af Sønderjyllands Højspændingsværk, foreslaas det, at en tilsvarende Bemyndigelse ogsaa gives for Finansaaret 1941—42.

I Henhold til samme Lov, jfr. ligeledes ovennævnte Rigsdagstidende, Sp. 3907—8, blev Finansministeren endvidere bemyndiget til at lade Ryper indgaa til en Toldsats af 20 Øre pr. kg, og det foreslaas, at en tilsvarende Bemyndigelse ogsaa gives for Finansaaret 1941—42.

Til 63. Efter § 2 i Lov Nr. 104 af 1. April 1922 om Afgift af offentlige Forestillinger og Fremvisninger m. m. svares Afgiften for de i Lovens § 1 nævnte Forestillinger m. m. med 20 pCt. af Nettoentreen for Teaterforestillinger m. m. og med 40 pCt. af Nettoentreen for Biografteaterforestillinger m. m., dog saaledes, at Afgiften, hvor der udstedes Billetter, ifølge Paragraffens 1. og 2. Stk. beregnes efter en Skala, der er saaledes indrettet, at Afgiften kun er 20 pCt. henholdsvis 40 pCt. af Nettoentreen, hvor denne svarer til Slutbeløbet indenfor hvert Trin af Skalaen, medens Afgiften for Mellemløbenes Vedkommende bliver over 20 pCt. henholdsvis 40 pCt.

Hvor Billetter ikke er udstedt, beregnes Afgiften efter Paragraffens 3. Stk. med 20 pCt. henholdsvis 40 pCt. af Nettoentreen uden Benyttelse af Skalaen, hvilket svarer til $\frac{1}{6}$ henholdsvis $\frac{2}{7}$ af Bruttoentreen. Ifølge Finansministeriets Bekendtgørelse Nr. 183 af 1. Maj 1922, Afsnit B. skal Afgiften dog beregnes med 20 pCt. henholdsvis 40 pCt. af Bruttoentreen, saafremt det ikke er tilkendegivet Publikum, at Afgiften er indbefattet i Billetpriisen.

Fra Fællesrepræsentationen for Danmarks Biografteatre er der fremkommet Andragende om, at Forlystelsesafgiften, ogsaa naar der udstedes Billetter, maa beregnes efter den i Loven angivne Procent uden Benyttelse af Skalaen. Det gøres gældende, at det under de nuværende Forhold, hvor Biografteatrenes Udgifter har været undergivet en betydelig Stigning særlig til Lønninger, Annoncer, Lys og Brændsel, er nødvendigt for Biografejerne at tage Skridt til Forhøjelse af Nettoentreen, men at selv en ringe Forhøjelse af denne paa Grund af den gældende Skalaordning vil kunne medføre en uforholdsmæssig Forhøjelse af Afgiften, en Forhøjelse, der let vil kunne overstige Forhøjelsen af Nettoentreen og medføre, at den samlede Billetpriis vil komme til at andrage et saa stort Beløb, at en Nedgang i Publikumsbesøget af den Grund vil kunne forudses.

Da den gældende Skalaordning især under de nuværende Forhold kan virke uheldig, har man anset det for rimeligt at søge Bemyndigelse for Finansministeren til at